

REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE – 7 MARCA 2016 – PONIEDZIAŁEK

Pierwsze czytanie: Iz 65, 17-21

To mówi Pan: «Oto Ja stwarzam nowe niebiosa i nową ziemię; nie będzie się wspominać dawniejszych dziejów ani na myśl one nie przyjdą. Przeciwnie, będzie radość i wesele na zawsze z tego, co Ja stworzę; bo oto Ja uczynię z Jerozolimy „Wesele” i z jej ludu „Radość”. Rozweselę się z Jerozolimy i rozraduję się z jej ludu. Już się nie usłyszy w niej odgłosów płaczu ni krzyku narzekania. Nie będzie już w niej niemowlęcia, mającego żyć tylko kilka dni, ani starca, który by nie dopełnił swych lat; bo najmłodszy umrze jako stuletni, a nie osiągnąć stu lat będzie znakiem klątwy. Zbudują domy i mieszkać w nim będą, zasadzą winnice i będą jedli z nich owoce».

Psalm: 30, 2a.3-4,5-6, 9.12a.13cd

REFREN: Sławię Cię, Panie, bo mnie wybawiłeś.

Sławię Cię, Panie, bo mnie wybawiłeś
i nie pozwoliłeś mym wrogom naśmiewać się ze mnie.
Panie, mój Boże, z krainy umarłych wywołałeś moją duszę
i ocaliłeś mi życie spośród schodzących do grobu.

Śpiewajcie psalm wszyscy miłujący Pana
i pamiętajcie o Jego świętości.
Gniew Jego trwa tylko przez chwilę
a Jego łaska przez całe życie.
Płacz nadchodzi z wieczora, a rankiem wesele.

Wysłuchaj mnie, Panie, zmiłuj się nade mną,
Panie, bądź moją pomocą.
Zamieniłeś w taniec mój żałobny lament;
Boże mój i Panie, będę Cię sławił na wieki.

Ewangelia: J 4, 43-54

Jezus wyszedł z Samarii i udał się do Galilei. Jezus wprawdzie sam stwierdził, że prorok nie doznaje czci we własnej ojczyźnie. Kiedy jednak przybył do Galilei, Galilejczycy przyjęli Go, ponieważ widzieli wszystko, co uczynił w Jerozolimie w czasie świąt. I oni bowiem przybyli na święto. Następnie przybył powtórnie do Kany Galilejskiej, gdzie przedtem przemienił wodę w wino. A w Kafarnaum mieszkał pewien urzędnik królewski, którego syn chorował. Usłyszawszy, że Jezus przybył z Judei do Galilei, udał się do Niego z prośbą, aby przyszedł i uzdrowił jego syna: był on bowiem już umierający. Jezus rzekł do niego: «Jeżeli znaków i cudów nie zobaczycie, nie uwierzycie». Powiedział do Niego urzędnik królewski: «Panie, przyjdź, zanim umrze moje dziecko». Rzekł do niego Jezus: «Idź, syn twój żyje». Uwierzył człowiek słowu, które Jezus powiedział do niego, i szedł z powrotem. A kiedy był jeszcze w drodze, słudzy wyszli mu naprzeciw, mówiąc, że syn jego żyje. Zapytał ich o godzinę, o której mu się polepszyło. Rzekli mu: «Wczoraj około godziny siódmej opuściła go gorączka». Poznał więc ojciec, że było to o tej godzinie, o której Jezus rzekł do niego: «Syn twój żyje». I uwierzył on sam i cała jego rodzina. Ten już drugi znak uczynił Jezus od chwili przybycia z Judei do Galilei.

Temat dnia: Miłosierdzie i uzdrowienie

Słowo dnia:

„To mówi Pan: «Oto Ja stwarzam nowe niebiosa i nową ziemię; nie będzie się wspominać dawniejszych dziejów ani na myśl one nie przyjdą. Przeciwnie, będzie radość i wesele na zawsze z tego, co Ja stworzę» (Iz 65, 17).

Medytacja: «duchowy Alzheimer»

Jest to choroba polegająca na zapominaniu o «historii zbawienia», o naszej osobistej historii z Panem, «o pierwszej miłości» (por. Ap 2, 4). Jest to postępujące słabnięcie władz duchowych, co w krótszym lub dłuższym czasie prowadzi do poważnej ułomności. Człowiek staje się niezdolny do jakiegokolwiek autonomicznego działania. Żyje bowiem w stanie absolutnego uzależnienia od swoich poglądów, często będących owocem urojeń. Stwierdzamy ją u tych, którzy zapomnieli o swoim spotkaniu z Panem; nie widzą sensu historii swojego życia; całkowicie zależą od teraźniejszości, od swoich pasji, kaprysów i manii; tworzą nawyki, budują wokół siebie mury, stając się coraz bardziej niewolnikami bożków, które stworzyli własnymi rękami.

Małe postanowienie:

Zanotować łaski i dobrodziejstwa otrzymane od Pana i opowiedzieć o nich braciom podczas dzielenia.